

когато Тимурташъ обсаждалъ Ямболъ (1366 год.), Лалашахинъ е коопериралъ кждѣ Ихтиманъ и Самоковъ, дѣто турцитѣ заробили български момчета и момичета „по-свѣтли отъ луната и слънцето“...

Отъ българскитѣ източници ще отбѣлѣжимъ историята на Иеромонахъ Спиридонъ (вжъ хубавото издание на проф. Златарски). Спиридонъ, обаче, погрѣшно приписва на султанъ Сюлейманъ турското нахѣлстване къмъ Пловдивъ, когато се знае, че Сюлейманъ умрѣ въ 1359 г. Сжщата грѣшка прави и Лукаричъ.

Спиридонъ изрично не споменува Пловдивъ, но това се вижда отъ думитѣ му за падането на Стара-Загора: „тоже возвратиша ся паки въ Болгаріи . . . и преидоша Тунцу, плѣниша Загора и Велту, градъ великія, иже нынѣ Ески-Захра називается“... По тоя начинъ Спиридонъ отнася падането на Стара-Загора и Пловдивъ слѣдъ Ямболъ, когато по-нататъшнитѣ факти говорятъ, че Ямболъ е падналъ слѣдъ Пловдивъ и Стара-Загора. Но туй което е за насъ важно, то е че Спиридонъ отождествява Загора и Велту съ Стара-Загора, което още веднѣжъ говори за произхода на днешната Стара-Загора отъ старата област Загора край Бургашкия заливъ. Въ тая посока ще се изтъкне обстоятелството, че подъ името Велту, Спиридонъ визира старото име Девелтусъ, съкратено отъ което е Велту. Дали тукъ се подразбира първиятъ турски завоевателенъ опитъ въ юго-източна България, респективно въ областта Загора, при тѣй наречения „ловджийски походъ“ (въ края на 1361 или въ началото на 1362 г.) — това е прѣдметъ само на догадки. Отъ български източникъ ще е тоже забѣлѣжката: тожде мѣсто (Зwчд) прѣми црѣ мѣратъ пловдинъ ѿ дръге градовѣ ѿ плѣни вѣлгарскѣю землю (Древности србске, Гласник, I, 166; тая дата (1386 г.) е сжщо погрѣшна).

И тѣй, нишки отъ турски завоевателенъ походъ въ юго-източна България прѣди завладяването на Пловдивъ и Стара-Загора, сж неоспорими. Какво е било положението на българитѣ въ тая частъ на България при факта на взетия вече тракийски ключъ Одринъ (1361 г.) и слѣдъ турскитѣ побѣди на западъ отъ нея, това всѣки може да си прѣдстави при сжществуящитѣ турски начала: грабежъ, отвлечения, пламъци и сѣчъ. Истинскитѣ господари въ юго-